

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 4. Desumpta ex residuis capitibus Danielis Prophetæ, in quibus describitur: quomodo Daniel detexerit technas Baalitarum, destruxerit Draconem insatiabile monstrum. Quomodo Leonibus objectus, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

Doctrina 4.

Desumpta ex residuis capitibus Danielis Propheta, in quibus describitur: quomodo Daniel detexerit technas Baalitarum, destruxerit Draconem insatiabile monstrum. Quomodo Leonibus objectus, nil malè ab ipsis passus sit.

N. 411. *Considera:* **I**nsatiabile quidem illud existisse Monstrum, Babylonicum Draconem, tot cibis quotidie pastum; at longè insatiabilior se probare Draconem Inferni, qui quò plures devorat oves, animas videlicet Christi Sanguine redemptas, eò plures esurit. *Dilatavit Infernus animam suam, hoc est Interprete Hugone, affectum devorandi, qui nunquam mortuorum multitudine completur.* Eremita quidam, ut refert speculum exemplorum *V. damnatus*: vidit in raptu animas hominum nivis instar densissimæ infernalibus flammis illabi; tribus tantum ad Cælum evolantibus, animam videlicet Episcopi, Cartusiani & viduæ Romanæ. Hoc ut ad se rediens retulit Cardinali Innocentio, ille quantocius missis hinc inde nuntiis tres personas, quarum meminit extaticus Eremita, eodem tempore vitâ excessisse intellexit. Nec mirum: tantum hominum copiam Tartaro immergi: quia teste Christo: etsi constet, multos vocari, constat tamen paucos esse electos. Michæus Deum hisce lamentantem verbis inducit cap. 7. *Vae mihi! quia factus sum, sicut qui colligit in autumnio racemos vindemiae. Non est Botrus ad comedendum, periit Sanctus de terra, & Rectus in hominibus non est.* Hæc autem loquendi methodò indicare voluit: Dæmonem adeò copiosâ gaudere animarum vindemiâ, ut Deo nihil relinquat, nisi quosdam racemos à se neglectos. Consonat Isaias cap. 24. asserens: *quomodo si pauca oliva, quæ remanserunt, excutiantur ex olea, & racemi, cum fuerit finita Vindemia.* S. Petrus sibi consignatas habens claves Paradisi cœlestis, de animabus in Diluvio salvatis loquens ait 1. Epist. *cum fabricaretur Arca, in qua pauca, id est, octo anima salve facta sunt.* Est autem Arca illa Cœli figura, Diluvium verò figura infernalium pœnarum. Paulus de Palatio considerans Christum Matth. 8. ascendentem in naviculam, sequentibus discipulis sic ingeniosè discurret: *non inquit Textus navim, sed naviculam. Sicut elegantissima navis est vita Christiana, quæ ad portum salutis affert; ita horrendè & lacrymabiliter dicta navicula est.* Utinam navis grandis

dis & nimium capax fuisset! sed navicula est arcta, angusta est, brevis est, quia pauci sunt, qui intrant per eam. Mysteriô ad nostrum propositum aptissimo non caret: quod vates regius damnatos comparet ovibus, cantans: sicut oves in Inferno positi sunt, mors depascet eos. Testatur enim quotidiana experientia: homines instar ovium se gerere, quæ unâ in foveam saltante magnô numerô sequuntur. Utinam Christiane Lector! non tu ex errantium ovium numero una sis, quæ aliorum perverso seducta exemplô, in foveam peccatorum ruunt, olim tartareis aggregandæ hædis, quas infernalis Draco pabuli locô exspectat. Vuit quidem Deus Apostolô teste: omnes homines salvos fieri, sed expressô cum limite, quem exponit S. Ambrosius in 1. Timoth. 2. scribens! si accedant ad eum: non enim vult, ut nolentes salventur. Sed vult ipsos salvos fieri, si & ipsi velint; nam usique, qui omnibus legem dedit, nullum excipit à salute, non est verò salus, si nolenti tribuatur. Celebris illa Nuptiarum Parabola, in qua homo non vestitus veste nuptiali convivio absidere præsumens, audire debuit Matth. 22. ligatis manibus & pedibus mitte eum in tenebras exteriores &c. Dubium movet: quô modô contigerit: in tam solemnî & hilari convivio ad manum fuisse vincula & compedes, lictores & justitiæ vindicativæ ministros? Verùm cum certum sit: iniquitates capere impium Prov. 5. hinc homo ille suâ culpâ vestem non deferens nuptialem, ipse suus carnifex; funes & vincula parata deferbat. *Perditio tua ex te Isaiel Osee 13* Peccator arbor est, ex qua nascitur manubrium securis illius, quâ ipsemet excidetur, mittendus in ignem. Perit incendiô, quod ipse excitat. Cadit in foveam, quam fodit, & imitatur infantem, qui propriô cultrô sibi nocumento est. Hinc Christiane Lector quasi à facie Draconis fuge peccatum dicens cum Daniele Verbô & factô v. 4. citati cap. quia non colo Idola manu facta, sed viventem Deum, qui creavit Cælum & terram. Satius est, hîc parvô temporis spatiô vivere cum Daniele inter Leones, patiendô videlicet adversa ab hominibus, quàm ibi tartareo Draconi cedere in æternum pabulum.

A a a a

FASCI.